

SAKSFRAMLEGG

Saksnr	Utvalg	Møtedato
	Kommunestyret	

HØRINGSSVAR - INNFØRING AV AVGIFT PÅ PRODUKSJON AV FISK

Vedlegg:

- Høringssvar fra «Nettverk for kyst- og fjordkommuner»
- Høringsbrev – Skatteetaten
- Høringsnotat - Skatteetaten.

Kommunedirektørens innstilling

Ørland kommune støtter høringssvar fra «Nettverk for kyst- og fjordkommuner» i sak om «Innføring av produksjonsavgift på fisk»

Sakens bakgrunn og innhold

Finansdepartementet har på vegne av Skattedirektoratet sendt ut et forslag om endring av særavgiftsforskriften, skatteforvaltningsforskriften og skattebetalingsforskriften, på høring.

Bakgrunnen for forslaget er Regjeringens forslag til produksjonsavgift på fisk i Prop. 1 LS (2020-2021) Skatter, avgifter og toll 2021 pkt. 8.1 med tilhørende forslag til stortingsvedtak om avgiften.

Avgiften omfatter produsert laks, ørret og regnbueørret, og er foreslått å tre i kraft fra 1. januar 2021.

Avgiften på produksjon av fisk utformes som en ordinær særavgift, og det legges opp til at de registrerte avgiftspliktige virksomhetene egenfastsetter avgiften i en særavgiftsmelding som er forhåndsutfylt med utslaktingskvantum fra Fiskeridirektoratet.

Registreringen som særavgiftspliktig for denne avgiften foreslås å knyttes til akvakulturtillatelser med produksjonsenheter i territorialfarvannet.

Avgiftsplikten foreslås å oppstå på slaktetidspunktet, og avgiftsgrunnlaget foreslås å være sløyd fisk, eventuelt etter omregning fra annen slaktetilstand (tilvirkningsgrad).

Det er foreslått enkelte fritak fra avgiften.

Frist for å komme med høringssvar er satt til 15. desember 2020.

Folkehelsevurdering

Saken er av stor betydning for Ørland kommune, da dette gjelder å sikre fremtidige inntekter til kommunen fra oppdrettsnæringen. Dette vil ha betydning for kommunens økonomi og dermed ha innvirkning på kvaliteten på tjenestetilbudene kommunen kan yte til sine innbyggere. Dette vil igjen ha betydning for folkehelsen.

Administrasjonens vurdering

Saken gjelder å sikre kommuner en forutsigbar andel av inntektene fra oppdrettsnæringen. I tillegg til inntekter fra salg av konsesjoner innføres det en ny produksjonsavgift på oppdrettsfisk.

I 2020 foreslo regjeringen å redusere kommunenes andel av inntektene fra salg av konsesjoner til 25%. I budsjettforlik med FRP ble det satt av 2,25 mrd. kr. i 2020 og 1 mrd. kr. i 2021.

Samlet sett vil inntektene fra salg av konsesjoner og produksjonsavgift gi berørte kommuner omtrent de samme inntektene man har hatt tidligere fra 2022.

For Ørland kommune kan man anta at inntektene fra havbruksfondet vil ligge på tidligere nivå; 2017: 263.924 kr, 2018: 12.377.360 kr, 2019: 863.220 kr, 2020: 10.183.407 kr.

Her må man ta forbehold om at kommunen legger til rette for vekst i antall oppdrettskonsesjoner, som er et kriterium for å få inntekter fra salg av nye konsesjoner.

Ørland kommune har tett dialog med «Nettverk for kyst- og fjordkommuner» - NFKK, i denne saken og andre saker som f.eks. Marint vern av Kråkvåg – Bjugn fjorden.

NFKK har utarbeidet godt gjennomarbeidet hørings svar som i hovedsak støtter regjeringens forslag til en produksjonsavgift, og forslag fra Skatteetaten, med følgende kommentarer (hele hørings svaret fra NFKK er lagt ved denne saken):

- NFKK viser til at Skattedirektoratet på vegne av Finansdepartementet foreslår regler til gjennomføring av Stortingets vedtak om avgift på produksjon av fisk. Avgiften er foreslått innført med virkning fra 1. januar 2021, men med første gangs innbetaling i 2022.

NFKK støtter hovedtrekkene i forslaget.

- I Prop. 1 LS (2020–2021) Skatter, avgifter og toll 2021 foreslår Regjeringen å innføre en særavgift på 40 øre per kilo produsert laks, ørret og regnbueørret oppdrettet i sjø i norsk territorialfarvann.

NFKK er svært tilfredse med dette forslaget.

- Avgiften på produksjon av fisk utformes som en ordinær særavgift, og det legges opp til at de registrerte avgiftspliktige virksomhetene egenfastsetter avgiften i en særavgiftsmelding som forhåndsfylt med utslaktingskvantum fra Fiskeridirektoratet.

Registreringen som særavgiftspliktig for denne avgiften foreslås knyttet til akvakulturtillatelser med produksjonsenheter i territorialfarvannet. Avgiftsplikten foreslås å oppstå på slaktetidspunktet, og avgiftsgrunnlaget foreslås å være sløyd fisk, eventuelt etter omregning fra annen slaktetilstand (tilvirkningsgrad). Våre kommentarer til enkelte fritak fra avgiften følger under:

3.1 Saklig virkeområde og når avgiftsplikten oppstår

Skatteetaten foreslår at avgiftsplikten oppstår på det tidspunktet fisken er slaktet, uansett om dette skjer på norsk territorium, i et flytende slakteri eller i et annet land, så lenge fisken kommer fra en akvakulturtillatelse med produksjonsenheter i norsk territorialfarvann.

NFKK er svært tilfredse med at det foreslås en presisering som omhandler avgift på flytende slakterier og slakteri i utlandet.

3.2 Geografisk virkeområde

Avgiften foreslås kun å omfatte fisk fra produksjonsenheter i det norske territorialfarvannet. Videre foreslås det at fisk fra både åpne og lukkede produksjonsenheter i territorialfarvannet skal være omfattet av avgiften.

NFKK mener det er hensiktsmessig at fisk fra både åpne og lukkede produksjonsenheter i territorialfarvannet omfattes av avgiften. I dag utstedes det gratis konsesjoner (null proveny til Havbruksfondet) til oppdrettsanlegg på land. Landanleggene beslaglegger store areal i strandsonen som ellers er «fredet» for bygningsmessige inngrep, det vil kunne bli samfunnsmessig krevende i forhold til infrastruktur, ikke minst tilgang på fornybar energi som ellers er en knapphetsfaktor.

Investering i landbaserte anlegg skjer i dag gjerne som en alternativ investering i forhold til å kjøpe nye konsesjoner eller økte produksjonsrettigheter i eksisterende sjøanlegg. Dersom en ser på den gjennomsnittlige prisen som ble betalt i siste auksjonsrunde for erverv av vekst, så er det lett å skjønne at investering i landbaserte anlegg kan bli foretrukket.

NFKK mener det blir helt feil å frita landbaserte anlegg, som produserer fisk som går direkte til slakting, for den aktuelle produksjonsavgiften. Det gir null bidrag til stat, fylker og kommuner via provenyinntekter fra salg av produksjonskapasitet/-rettigheter, og et fritak fra produksjonsavgiften vil gi stimuli til ytterligere bortfall av slike inntekter. I tillegg vil det representere nye ulemper og belastninger på lokalsamfunnet som etter vårt skjønn må kompenseres. NFKK ber derfor om at landbasert anlegg, som produserer fisk som går direkte til slakting, blir omfattet av produksjonsavgiften på samme måte som sjøanlegg.

3.3.1 Ordinære tillatelser til akvakultur av matfisk

NFKK ønsker her å presisere at økning av produksjonskapasiteten skjer gjennom både tildeling av nye og utvidede tillatelser og gjennom nye eller utvidet lokalitetskapasitet (MTB).

3.3.2 Akvakulturtillatelser til særlige formål

NFKK er fornøyd med at forsknings-, utviklings-, undervisning-, visnings-, fiskepartikkel-, slaktemerd-, og stamfisketillatelser omfattes av avgiften.

NFKK vil presisere at det pr. 01.12.20 er gitt tilsagn på ytterligere 63 utviklingskonsesjoner og flere er under behandling.

Vi presiserer videre at landbaserte anlegg og offshore anlegg som produserer fisk fram til slakt, må omfattes av produksjonsavgiften.

3.4 Avgiftsgrunnlag og fastsetting av avgiften

NFKK støtter at fisk som slakteriet sorterer vekk på grunn av for eksempel sykdom ("utkast") før fisken er ferdig slaktet, ikke være avgiftspliktig, og dermed ikke inngå i avgiftsgrunnlaget.

Vi støtter videre omregningsfaktorene skissert i forslaget til § 3-24-2.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

NFKK viser til regjeringen og Skatteetatens anslår at produksjonsavgiften vil gi et påløpt merproveny på om lag 500 mill. kroner i 2021. Merprovenyet bokføres i 2022. Inntektene fra produksjonsavgiften skal bevilges til Havbruksfondet, som igjen sørger for utdeling til havbrukskommuner og –fylkeskommuner.

NFKK vil påpeke viktigheten av å følge opp selskapenes registrering, gjerne gjennom et nyopprettet kontrollorgan lokalisert i distriktet, og da aller helst en typisk kystkommune som ellers har mistet skatteetaten lokalt. Administrering og innkrevingen anses ikke for å være en særlig krevende oppgave, men samtidig vil det kunne gi tiltrengte attraktive statlige arbeidsplasser utenfor de større byene.